

Byriël Jensen: Der kom en Udtalelse fra det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), som — det var ikke til at tage fejl af — var møntet paa det Parti, som jeg tilhører her paa Rigsdagen. (A. Nielsen: Højere!). Det er højt nok, det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds kan godt høre disse Udtalelser. Jeg vil tilraade det ærede Medlem for Ringkøbing at indhente solidere Oplysninger om Arbejdet i de Fællesudvalg, hvori han ikke har siddet, inden han kommer med saadanne Udtalelser her i Tinget. Det rammer for det første ikke mig, at et enkelt Medlem af Udvalget maatte være fremkommet med en saadan Antydning, og man har ikke Lov til at lægge over paa et helt Parti, hvad et enkelt Medlem i Udvalget maatte have gjort. Det burde ærekære Medlemmer af Folketinget holde sig for gode til.

J. C. Christensen: Jeg vil blot konstatere, at det ærede Medlem tager Afstand fra sit Parti.

Bramsen: Til det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) vil jeg dog rette den Bemærkning, at vi fra vor Side ikke anse en Landarbejder, som er i Besiddelse af en Kapital paa 600 Kr., for at være nogen bemidlet Mand. Vi anse ham for en temmelig fattig Mand og i alt Fald for en Mand, som vi meget gerne ville komme til Hjælp, saaledes at han kunde faa sit eget Hus. Der er en ikke ringe Forskel i saa Henseende mellem det ærede Medlems Opfattelse og vor. Hvad det angaar, at vi kun ville gavne de velhavende og derfor have nægtet at gaa ind paa den Betragtningmaade, som Flertallet gør gældende, vil jeg sige: Nej, det, vi ønske, er at give en Lov, som kan gøre nogen Gavn, og som kan fremme Sparsommeligheden i vort Folk. Vi have næret Betæneligheder ved at stemme for en Lov, som siger til Folk, der eje overordentlig lidt og maaske maa laane sig til en ganske lille Sum, at de skulle behæfte deres Ejendomme med en Gæld af 90 pCt. Naar man til Fordel herfor anfører, at man ønsker at komme ned til dem, som slet intet eller saa godt som intet eje, altsaa at man vil hjælpe de allerfattigste i vort Samfund, mener jeg, at man er i Modsigelse med sig selv, thi man vil da i Virkeligheden komme til en Lov, som behæfter Ejendomme med 100 pCt. Gæld. Der er nemlig da slet ingen Grund til at blive staaende ved en Sum af 400 Kr. Konsekvent og logisk maatte

man komme til, at man slet ikke skulde forlange noget af de vedkommende Arbejdere, thi først da er man jo sikker paa at faa de allerfattigste med, saaledes som man ønsker det fra de ærede Medlemmers Side.

N. Chr. Jensen: Jeg ønsker blot i Tilslutning til den Udtalelse, der faldt fra det ærede Medlem for Skanderborg Amts 5te Valgkreds (Byriël Jensen) over for det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) at hævde, at vi fra vor Side i Fællesudvalget aldeles ikke paa noget Punkt have stillet os paa det Standpunkt, at vi have villet gaa med til, at de fattige Landarbejdere skulde selv stille et Beløb af 600 Kr. Det er mig heller ikke ganske klart, hvorpaa det ærede Medlem støtter denne Udtalelse. Det er ganske vist ikke det Ideal, man havde ønsket for denne Sags Løsning. Vi havde i Fjor adskilligt Haab om at gennemføre det Standpunkt, som Folketinget indtog, men dette Haab blev adskilligt mindre, den Gang den tidligere Landbrugsminister maatte trække sig tilbage, og den Udtalelse, som den nuværende højtærede Landbrugsminister fremkom med i Fjor i Landstinget, har sikkert ikke gavnet denne Sags Gennemførelse. Det, der imidlertid for mig har været Hovedsagen i dette Spørgsmaal — og det ønsker jeg ikke at lægge noget Skjul paa — var, den Gang det kom saa vidt, at Fællesudvalg blev nedsat, at der kunde blive en Løsning paa dette Spørgsmaal, og der vil jeg sige, at hvis Spørgsmaalet var kommet til at staa paa til sidst, at Landarbejderne skulde selv yde $\frac{1}{3}$ af de 4,000 Kr., altsaa 500 Kr., saaledes som det Forslag lød paa, der fremkom fra Højres Side, saa vilde jeg for mit Vedkommende i Betragtning af, at jeg tror, det var et belejligt Tidspunkt for Sagens Løsning, ikke have betænkt mig paa at stemme for dette Forslag, vel at mærke, naar den Betingelse blev opfyldt, som vi stillede, at der blev indsat en Bevilling paa Finansloven til Landbrugsministerens Raadighed til at hjælpe de mindst bemidlede. Men jeg vilde ogsaa kun have stemt derfor, for saa vidt som det var det sidste Standpunkt, saa at man paa det Grundlag virkelig kunde gennemføre Forslaget. Det er det Standpunkt, jeg for mit Vedkommende har indtaget i Fællesudvalget og ogsaa aabent vedstaar her. Derimod har der aldrig været Tale om, at vi fra vor Side have villet gaa med til de 600 Kr., og det skylder det ærede Medlem for Ring-